

Bài 22

**CHÚA GIÊ-SU THĂM GIA ĐÌNH MÁT-TA
VÀ MA-RI-A**

Dẫn nhập

Người ta phải quan tâm lo lắng về nhiều vấn đề để đảm bảo cho cuộc sống được êm安宁, hạnh phúc. Đó là lẽ tự nhiên và chính đáng. Đối với người Ki-tô hữu, trong những điều lo lắng ấy, đâu là điều chính yếu cần phải quan tâm? Đoạn Tin Mừng sau đây sẽ cho ta biết điều đó.

1. Bài Tin Mừng (Lc 10, 38-42)

Trong khi thầy trò đi đường, Đức Giê-su vào làng kia. Có một người phụ nữ tên là Mác-ta đón Người vào nhà. Cô có người em gái tên là Ma-ri-a. Cô này cứ ngồi bên chân Chúa mà nghe lời Người dạy. Còn cô Mác-ta thì tất bật lo việc phục vụ. Cô tiến lại mà nói: “Thưa Thầy, em con để mình con phục vụ, mà Thầy không để ý tới sao? Xin Thầy bảo nó giúp con một tay!” Chúa đáp: “Mác-ta! Mác-ta ơi! Chỉ băn khoăn lo lắng nhiều chuyện quá! Chỉ có một chuyện cần thiết mà thôi. Ma-ri-a đã chọn phần tốt nhất và sẽ không bị lấy đi.”

2. Giải thích

- a. Bê-ta-ni-a ở cách thủ đô Giê-ru-sa-lem gần 3 cây số về hướng Đông-Nam.

- b. Gia đình này có 3 chị em: Mát-ta, Ma-ri-a và La-da-rô. Cứ mỗi lần Chúa vào miền Nam thì Ngài trọ ở đây. La-da-rô là người Chúa cho phục sinh sau khi đã chôn cất được 4 ngày (x. Ga 11,1-44).
- c. Dường như chiến dịch truyền giáo của 72 môn đệ tập trung và lên đường từ đây (ý kiến của Angelo Alberti trong cuốn *Messages des Evangiles*)
- d. Một năm người Do Thái có 4 lễ lớn: lễ Vượt Qua (cuối tháng 3 đầu tháng 4 dương lịch, kỷ niệm biến cố Xuất hành ra khỏi Ai Cập; lễ Ngũ Tuần (50 ngày sau lễ Vượt qua, kỷ niệm Chúa thiết lập giao ước trên núi Si-nai và tạ ơn Thiên Chúa đã ban cho mùa màng hoa quả); lễ Lều (ghi nhớ bốn mươi năm lang thang trong sa mạc); lễ Cung Hiến Đèn Thờ (tưởng nhớ việc thanh tẩy đèn thờ thời anh em nhà Ma-ca-bê năm 167 TCN).

3. Kế chuyện

Lần nào về thủ đô dự lễ, Chúa cũng đều trọ tại nhà chị em Mát-ta và La-da-rô (đây là một gia đình còn nhiều điều chúng ta không biết: không biết La-da-rô có vợ hay không, hai chị em Mát-ta và Ma-ri-a có lấy chồng hay không?). Chúa coi 3 chị em như ruột thịt. Ngài ăn, nghỉ ở đây rồi lên Đền Thờ dự lễ hoặc giảng dạy. Xong rồi lại về đây.

Thường Chúa rao giảng tại miền Bắc nhiều hơn ở miền Nam. Miền Nam mỗi năm Chúa xuống giảng khoảng 4 lần, vào 4 dịp lễ lớn. Chính vì thế ba chị em của

nhà này cảm thấy mình thua thiệt. Do đó, hôm nay khi được Chúa tới thăm, họ tranh thủ tối đa để được nghe hết những lời Chúa giảng.

Chị Mát-ta là chị lớn có trách nhiệm lo bữa tiệc đón khách. Ít ra cũng mấy chục người ăn: đoàn của Chúa có 13 người, chủ nhà có 3 người, cộng thêm một số bạn bè và người thân muốn gặp Chúa, thì chắc cũng khoảng vài ba chục người.

La-da-rô cùng với 12 tông đồ phải lo giết cừu và làm các món ăn.

Cô Ma-ri-a lẽ ra phải lo giúp chị, nhưng vì quá ham nghe lời Chúa, nên đã phớt lờ, không quan tâm đến công việc tiếp khách của cả gia đình.

Thê mới có chuyện.

Chị Mát-ta vừa ganh lại vừa ghen với em, nên thiếu té nhị với Chúa. Đáng lẽ chị phải xin Chúa cho phép gặp em một tí, rồi hai chị em vào trong nhà nói nhỏ với nhau. Nhưng Mát-ta lại nói trực tiếp: “Thưa Thầy, em con để mình con phục vụ, mà Thầy không để ý tới sao? Xin bảo nó giúp con một tay”. Chị nói thế cũng chỉ vì ham nghe Lời Chúa quá; vì thân quá nên chị nói thật.

Cô Ma-ri-a cũng thiếu té nhị đối với chị. Chắc cô chị cũng chẳng hăng, nhưng cô cứ phớt lờ đi. Lý do là Ma-ri-a ham nghe Lời Chúa quá, nên không để ý gì hết. Cô muốn Chúa nhắc lại các bài giảng để nghe cho đỡ.

Đức Giê-su cũng thiếu tέ nhị với cô Mát-ta khi nói: ‘Mát-ta ơi, con lǎng xǎng nhiều chuyện quá’. Người ta dọn cơm cho mình ăn, thế mà Chúa lại còn bảo người ta ‘lǎng xǎng’, rồi lại còn đề cao: ‘chỉ có một chuyện cần thiết mà thôi, Ma-ri-a đã chọn phần tốt nhất’. Lẽ ra Chúa nên nói với Mát-ta: ‘Mát-ta ơi, nấu vài món đơn sơ thôi’; rồi nói với Ma-ri-a: ‘con xuống giúp chị đi rồi lên nghe giảng sau’.

Lý do của tất cả sự thiếu tέ nhị cũng chỉ vì ham Lời Chúa quá (thông thường, khi người ta say mê điều gì, thì người ta sẽ quên hết mọi chuyện khác). Thầy không tέ nhị với Mát-ta, có thể nói là bất công. Nhưng tại sao? Cũng chỉ vì Lời. Vì Ma-ri-a ham nghe Lời Chúa mà phớt lờ không giúp chị. Vì Mát-ta không được nghe Lời Chúa nên ganh và ghen với em. Vì muốn bảo vệ và đề cao giá trị của Lời, nên Đức Giê-su không thể nhẹ nhàng với Mát-ta được. Chân lý phải được công bố trọn vẹn. Tέ nhị mà làm giảm nhẹ giá trị của Chân lý, thì Chân lý không còn là Chân lý.

Lời Chúa là lương thực thiêng liêng như cơm ăn hàng ngày vậy: “Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh, nhưng còn nhờ mọi lời miệng Thiên Chúa phán ra” (Mt 4,4). Vì thế, lo lắng thái quá cho vấn đề cơm ăn áo mặc sẽ choán hết việc lắng nghe Lời Chúa. Cho nên trong mọi sự, việc lắng nghe Lời Chúa phải được ưu tiên hàng đầu. Nếu phải hy sinh chọn lựa, thì phải hy sinh những chuyện khác để ưu tiên cho việc lắng nghe Lời Chúa.

Mát-ta ơi! Chỉ có một chuyện cần thiết mà thôi.